

nye Oplysninger gjorde det indlysende, at dette paa visse Punkter var nødvendigt. Vi var ligeledes klare over, at selv om det hist og her ved en saadan Ændring vilde være muligt at nedbringe det Beløb, Lønningskommissionen var naaet til, noget, vilde de allerfleste Ændringer gaa i Retning af Forhøjelse af dette Beløb. Vi havde da en Forhandling med den højtærede Finansminister ved Udvalgsarbejdets Begyndelse, og vi gjorde den højtærede Minister bekendt med, at de Ændringer, som vi maatte foretage, utvivlsomt vilde medføre en Del Forøgelse af det Udgiftsbeløb, som var fremkommet ved Opgørelse af Udgifterne i Anledning af Lønningskommissionens oprindelige Forslag, og der var i denne Forhandling med Finansministeren Tale om et Beløb af en Million. Jeg har nu i Dag fra Statistisk Departement, som efter Opfordring fra Lønningsudvalget har gennemgaaet alle disse Ændringer og takseret dem, modtaget en Opgørelse af, hvor meget Lønningsudvalgets Ændringer med Hensyn til Klassifikationerne vil andrage. Jeg taler altsaa ikke om de større Ændringer, om Forøgelsen af Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg, men jeg taler om Klassifikationsændringerne, som er foretagne i ret stort Antal rundt omkring, ikke mindst for de mindre Eters Vedkommende, og Statistisk Departement er kommet til det Resultat, at Forøgelserne her vil beløbe sig til omkring 700 000 Kr. Jeg kan altsaa sige til den højtærede Finansminister, at vi har for saa vidt holdt godt Hus med den Million, vi i sin Tid antydede, vi var sindede at forbruge, idet vi har sparet den ene Fjerdedel og maa-ske endda lidt mere. Forøgelserne er følgende: Statsanstalten for Livsforsikring, som er føjet ind som et nyt Afsnit og derfor i Virkeligheden med en vis Ret kunde holdes udenfor Beregningen, men som altsaa alligevel er taget med, vil medføre en Forøgelse med ca. 100 000 Kr. — det er altsaa ikke det Beløb, der fremtidig vil være at udbetale til Tjenestemænd ved Statsanstalten, men det er det *Mer*beløb, som vil være at udbetale til disse i Forhold til de Lønningsbeløb, de nu modtager. Forhøjelsen for Fuldmægtigklassen, det vil sige 6. Lønningsklasse i Eterterne, der er den samme som 4. Lønningsklasse i Centraladministrationen, vil beløbe sig til ca. 200 000 Kr., Forhøjelsen for Lokomotivførere til godt 80 000 Kr., for Statspolitiet til ca. 150 000 Kr., for Skovfogderne ca. 40 000 Kr., for Overplejere og Plejere ca. 30 000 Kr., for

Vandbygningsvæsenet, Fængselsvæsenet og Grønlands Styrelse ca. 12 000 Kr., for Underarkivarerne og dermed beslægtede Stillinger ca. 20 000 Kr. Saa er der endvidere en Række mindre Omplaceringer og Forhøjelser for Enkeltstillinger, og Udgiften herved sammenlagt med de Tal, jeg har nævnt, skulde altsaa andrage ca. 700 000 Kr. Jeg tilføjer dog, at det selvfølgelig er en omtrentlig Opgørelse, den kan ikke siges at være absolut nøjagtig. Maa jeg yderligere føje til, at der er tilkommet en anden stor Post, som ikke er medregnet her, nemlig de 10 af Staten overtagne københavnske Skoler. Disse er optagne paa Loven, men det Beløb, som denne Merudgift andrager, er ikke taget med; det var i Lønningskommissionen Forudsætningen, at de skulde føjes ind, inden Loven havde passeret Rigsdagen, men vi kunde ikke drage Forholdene for dem med ind under Kommissionens Arbejde med denne Sag, fordi Administrationen ikke havde Kendskab til Enkeltheder i dette Spørgsmaal.

Det er, hvad jeg skal sige om disse enkelte Ændringer. Foruden disse Henvendelser om Omplaceringer og lignende har der i Henvendelser dels fra Administrationen og dels fra Organisationer været rørt ved enkelte principielle Spørgsmaal. Af disse skal jeg nævne 3.

Der har været rettet en meget lang Række Henvendelser til os vedrørende § 44. Det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen) har allerede omtalt denne Sag ved Lovforslagets første Behandling, og der er, som det er ærede Medlemmer bekendt, rejst en Bevægelse ud over Landet i Erhvervskredse for at faa § 44 ændret, og paa Grundlag af denne Bevægelse har en Række Handelsforeninger og lignende Foreninger rettet Anmodninger til Lønningsudvalget om at optage en ny Drøftelse af, hvorledes denne Paragraf, den saakaldte „Ben“Paragraf, skulde affattes. Vi har imidlertid ment, at der ved denne Paragraf blev gjort et Fremskridt i den Retning, som de Herrer ønsker, og vi har ment, at hvis vi i Lønningsudvalget i den forholdsvis korte Tid, som har været til vor Raadighed til Drøftelse af alle de mange Spørgsmaal, som dette Lovforslag berører, ogsaa skulde tage op til ny Drøftelse de principielle Spørgsmaal, man fra enkelte Sider kunde ønske at faa frem til Drøftelse, vilde det være ganske ugørligt for os at gennemføre dette Lovforslag indenfor en rimelig Tid. Derfor har vi ment, at baade i